

2 Железина казвватъ за душата моя : нема за него спасеніе въ Бога. Діаѳалма.

3 Но Ты, Господи, (Ты си) защищеніе мое, слава моя, (Ты си) и Оный Който въздигашъ главата моя.

4 Извикахъ съ гласъ ми камъ Господа, и чѸ ме ѿ горага Своа свата. Діаѳалма.

5 Възлегнахъ, и спахъ : станахъ : защото ме Господь подтверждава.

6 Не щемъ да се уплашимъ ѿ десетитысящны людїе, които сж нападнали възрѸ мене наоколош.

7 Востани, Господи : спаси ма, Боже мой : защото си Ты поразилъ сичките непрїатели мои по челюстите : счпилъ си зъбыте на-нечестивыте.

8 Ѡ Господа (е) спасенїето : надъ людѸте Твои (е) благословенїето Твое. Діаѳалма.

ПСАЛОМЪ Д.

(Въ който поыкува Бога Давидъ за помощь напотивъ непрїателите си.)

За первыятъ пѣвецъ надъ Негинодъ.

Псаломъ Давидовъ.

КОГАТО поыкзвамъ, послѸшай ме, Боже на-правдата моя : во утѣшенїе распространилъ си ме : помилѸй ма, и послѸшай моленїето мое.

2 Ъкове челоѳчестїи, до кога (преврѸщате) слабата моя въ кезчестїе, шкычате ли света, (и) искате ли льжа? Діаѳалма.

3 Но надчетесе, че извѸра Господь преподобныятъ Свой : Господь ще чѸе, когато выкамъ камъ Него.

4 Гнѣвайтесе, а не согрѸшавайте, размышла-